

GÜNEYE HASRET¹

Kartal kanatları takabilsem kendime,
 Uçup gidebilsem o eski diyarlara!
 Varsam yeniden bizim topraklara,
 Görsem İstanbul'u, Kilkis'i görsem,
 Bakabilsem, güneş orada da
 Buradaki gibi mi doğuyor karanlığa?

Eğer burada olduğu gibi
 Güneş yine kasvetle karşılsa beni,
 Ve karanlığa gömülüyorsa ışığı:
 Çıkacağım yollara, uzaklara,
 Kaçacağım başka ülkelere
 Güneşin pırıl pırıl doğduğu,
 Gökyüzünde yıldızların parladığı yerlere.

Burada her şey karanlık,
 Karanlık boğuyor beni,
 Simsiyah sis sarmış toprağı:
 Buz, kar, kül serpintisi,
 Savuran rüzgârlar, fırtınalar;
 Çevrem donmuş toprak,
 İçimse soğuk, düşüncelerim karanlık.

Hayır, duramam ben bu topraklarda!
 Hayır, bakamam bu buzlara daha fazla!
 Verin bana kanatlar, takayım,
 Uçayım bizim diyarlara:
 Varsam yeniden Ohri'ye, Ustruga'ya,
 Orada şafak ısıtır ruhu,
 Ve güneş dağların ardından gülümser.

1 Özlem Kurt tarafından Türkçeye çevrilmiştir. Konstantin Miladinov (1830-1862), Makedon sanat şiirinin kurucusu olarak kabul gören bir edebiyatçıdır. Konstantin Miladinov'un "T'ga za jug" (Güneye Özlem) adlı bu şiiri, 19. yüzyıl Balkan edebiyatının en önemli ve simgesel metinlerinden biridir. Şiir, şairin Osmanlı Dönemi'nde eğitim için Rusya'ya gidişi sırasında yazılmış ve memleketine yönelik duyduğu hasreti ele almaktadır.

Orada doğanın cömert eli
Saçmıştır tüm güzelliklerini:
Berrak göl parıldar gözlerinin önünde,
Ya da rüzgârla maviye, karaya bürünür;
Bakarsın ovaya, ya da dağlara
Her yerde Tanrı'nın güzelliği.

Orada kaval çalayım yürekten,
Güneş batsın usulca,
Ve ben öleyim, sessizce...

Konstantin Miladinov